

Ivex i Terra Mítica: camins comuns

Pagaments a paradisos fiscals, factures falses i un suposat frau fiscal es barregen en les diligències que se segueixen sobre l'afer de l'Ivex, l'Institut Valencià de l'Exportació. Eren els anys durant els quals l'ex-president Zaplana i l'aleshores conseller d'Indústria, Diego Such, imposaren que el cantant Julio Iglesias, que va animar els actes de la campanya de José María Aznar a les eleccions generals del 1996, es convertira en el principal element de promoció del País Valencià a la resta del món. I factures falses per treballs no realitzats, desviaments de fons a Suïssa amb imputacions de frau fiscal són, també, els ingredients de la denúncia que la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia ha fet arribar a un jutjat contra Terra Mítica i setze empreses que tenien relació comercial amb el complex.

Per acabar-ho d'adobar, cal afegir-hi nombrosos abusos de nepotisme. Una sèrie de semblances entre tots dos casos, Ivex i Terra Mítica, que, com a mínim, fan pensar si, avui per avui, s'ha començat a obrir la porta que permetrà conèixer la imatge real d'una etapa. D'una manera de governar en què Eduardo Zaplana exercia un control gairebé absolut sobre la gestió, cosa que li garantia informació en tot moment de qualsevol paper que es moguera a l'administració valenciana. Casualitat o no, les investigacions sobre l'Ivex i Terra Mítica segueixen camins comuns.

1. El temps. Els expedients oberts per Hisenda situen els casos de Terra Mítica i dels pagaments a Julio Iglesias, més o menys, en un mateix espai temporal. Les quantitats transferides per l'organisme depenent de la Generalitat a comptes bancaris d'empreses vinculades amb Julio Iglesias i radicades a paradisos fiscals daten dels anys 1998 i 1999. En aquell moment, Zaplana ja havia donat el seu vistiplau per construir el complex d'oci de Benidorm. De fet, l'Agència Tributària situa el suposat frau fiscal de Terra Mítica i de setze empreses més, que suma

Els expedients oberts per Hisenda i la decisió de la Fiscalia d'investigar els comptes de l'Ivex i de Terra Mítica comencen a construir el retrat d'una època, la d'Eduardo Zaplana al capdavant del Consell.

José María Tabares, a la dreta, president de l'Ivex en la primera època de Zaplana a la presidència de la Generalitat, ha estat acusat de diversos delictes. L'han condemnat a cinc anys de presó.

4,4 milions d'euros, entre els anys 2000 i 2001. És a dir, a partir de la victòria del PP el 1999, el període més plàcid per als populars valencians, amb una majoria aclaparadora a les Corts valencianes i amb l'oposició socialista trencada per la crisi interna i incapaç de plantar-los cara.

2. La intervenció de l'Agència Tributària. En tots dos casos, la intervenció de l'Agència Tributària ha estat fonamental perquè, finalment, les pre-

sumptes irregularitats eixiren a la llum. De fet, Hisenda va obrir la inspecció el 23 de juny del 2004, un mes i dos dies abans que prescrivira el delicte fiscal, una investigació sobre tres pagaments realitzats per l'Ivex el juliol del 1999 per una quantitat pròxima als 2 milions d'euros a dues empreses radicades a les Illes Verges britàniques i a Irlanda per organitzar els concerts del cantant a Shangai i Mèxic. Hisenda ha ampliat les diligències a una tercera societat. La denúncia presentada per la Fiscalia

Mentre Eduardo Zaplana va presidir la Generalitat Valenciana, tant en la gestió de l'Ivex com al capdavant de Terra Mítica hi havia homes de la seua plena confiança

Miguel Navarro, ben amic de Zaplana, va ser el director de la primera època de Terra Mítica. El passat 15 de desembre va declarar a València per haver signat factures falses.

contra Terra Mítica i setze societats contractistes del complex d'oci tampoc no haguera estat possible sense la inspecció que l'Agència Tributària va obrir a una mercantil vinculada a l'industrial Vicente Conesa, un empresari pròxim al PP que aconseguí contractes milionaris de l'Ajuntament de Benidorm en l'època que Zaplana va ocupar aquesta alcaldia. Això va posar Hisenda sobre la pista d'una "trama organitzada d'empreses" orquestrada per falsificar factures i defraudar l'erari públic.

3. La Fiscalia. Si la intervenció d'Hisenda ha estat fonamental, no ho ha estat menys la de la Fiscalia, fins al punt que al fiscal en cap, Ricard Cabedo, li ha costat una pluja de crítiques del Consell i del PP. De fet, malgrat que el titular del jutjat d'instrucció número 19 de València ja investigava el cas dels pagaments a Julio Iglesias des-

prés que els socialistes recorregueren al Suprem i que el màxim tribunal derivara la causa a València, ha estat la Fiscalia qui ha reactivat les diligències i ha ordenat que el jutjat que duu el cas cride a declarar com a testimoni l'exdelegat de l'Ivex a Miami, José Marquina, qui ha denunciat públicament que, per pagar Julio Iglesias, s'utilitzaven factures falses que es derivaven a paradisos fiscals. En el cas de Terra Mítica, la mateixa Fiscalia, després d'estudiar l'expedient d'Hisenda, ha denunciat tant l'empresa participada per la Generalitat com la resta de societats.

4. La trama i els paradisos fiscals. Segons les dades conegudes fins ara, tots dos casos inclouen contractes ocults, factures falses, pagaments a paradisos fiscals, suposat frau fiscal i una trama societària. Julio Iglesias va rebre, via un contracte secret, vora 6 milions

d'euros lliures d'impostos, a banda dels 375 milions de les antigues pessetes (al voltant de 2 milions d'euros), que era la remuneració oficial. Això va permetre al cantant d'estalviar-se vora 248 milions de pessetes en impostos. A banda, l'Ivex va pagar quantitats milionàries a empreses vinculades al cantant radicades a paradisos fiscals i que rebien els diners en comptes secrets, unes xifres que, segons l'exdelegat de l'Ivex a Miami, es pagaven mitjançant factures falses que es giraven per actes o serveis que, en molts casos, no s'havien realitzat. A Terra Mítica també hi ha una trama organitzada de setze societats que, com en el cas de l'Ivex, suposadament falsificaven factures corresponents a serveis que mai no s'havien realitzat per estalviar-se impostos i cometre frau fiscal. El Ministeri Fiscal situa part dels diners de les factures falses a Suïssa, i fins i tot parla de pagaments amb diners negres.

5. Implicats que no apareixen.

Les notificacions per prendre declaració a imputats i testimonis han estat un autèntic maldecap per a les autoritats judicials. La Fiscalia ha imputat un total de 25 persones en el presumpte frau fiscal en què s'implica Terra Mítica. Els oficials dels jutjats no han trobat moltes de les adreces dels imputats, les empreses no es trobaven en aquestes adreces, i aquelles mercantils que van aparèixer, finalment, ocupaven seus pràcticament amagades amb una mínima projecció pública. Una cosa semblant li ha passat al titular del jutjat número 19 de València quan va voler citar com a imputat l'exdirector de l'Ivex, José María Tabares, condemnat a començament d'enguany a cinc anys de presó per unes altres irregularitats en la gestió de l'organisme. Tot i que actualment resideix a Sevilla. Tabares, finalment, ha aparegut al Japó i ha avançat que col·laborarà amb la justícia.

6. Homes de confiança. Tant en la gestió de l'Ivex com al capdavant de Terra Mítica figuraven en aquella època homes de la plena confiança de Zaplana. Entre els imputats per la seua actuació al complex d'oci figuren l'ex-president del consell d'administració de Terra Mítica, Luis Esteban, que

l'exministre va situar també a la Cambra de Comerç i a l'Hèrcules Club de Futbol; l'exdirector del parc, Miguel Navarro, que durant el segon mandat de Zaplana va ocupar responsabilitats a la Conselleria d'Indústria, i Justo Valverde, excunyat de Zaplana, que era el responsable de contractacions del complex. A Indústria, en l'època dels pagaments a Julio Iglesias, figurava com a conseller Diego Such, aleshores fidel a Zaplana i avui pròxim a Camps. Les emissions dels xecs amb les quantitats, però, les signaven l'esmentat Tabares, l'únic imputat, i qui aleshores era director general de Comerç, Joaquín Berenguer, un home de confiança de José Joaquín Ripoll, vicepresident del Consell en aquella època i ara president de la Diputació d'Alacant i lloctinent de Zaplana.

7. Nepotisme. Els darrers dies s'han conegut nombrosos casos de nepotisme, especialment a l'Ivex, uns fets que s'han de sumar a les contractacions d'exfamiliars de Zaplana, com ara l'esmentat Justo Valverde a Terra Mítica.

Durant tot aquest període, familiars d'alts càrrecs del PP han estat becats amb quantitats milionàries a les seus de l'Ivex arreu del món. En la llista figuren un nebot de Zaplana –a Miami–, una filla del conseller José Ramón García Antón –a Pequín–, a més de familiars de l'exconsellera Maria Angels Ramon-Llin, del regidor d'Alacant Luis Concepción, una persona vinculada a Carmen de Miguel i un fill de la directora general d'Economia, María Bonilla. I fins i tot una filla de Carlos Fabra, el president de la Diputació de Castelló –i que està imputat en un altre escàndol–, fins i tot va aconseguir una beca a Nova York amb el sou màxim.

Tota aquesta situació jurídica que afecta l'Ivex i Terra Mítica es resoldrà en els pròxims mesos. El Partit Popular demana a la Fiscalia que s'acceleren al màxim tots els tràmits. Els populars volen que, passe el que passe, totes les diligències es resolguen abans del 2007. Saben que, sens dubte, la resolució de totes aquestes polèmiques pot tenir una incidència més que fonamental en el resultat de les pròximes eleccions.

A. V. Santamaría

“Una inquisición”

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

La darrera onada de l'EGM (Estudio General de Medios) ha deixat neguitosa la família Brunetti. No saben per on agafar-la. D'una banda, augmenta l'audiència de la majoria de programes de la COPE, però, de l'altra, en perd *La Mañana*, de Federico Jiménez Losantos, icona i veu de la Brunetti. Total, que voldrien argumentar que la pujada respon a la seva sintonia amb “*el pueblo de España*”, però la pèrdua de fidels d'en Federico –màxim representant d'aquesta pretesa “sintonia”– els desmunta l'argument. En aquest estat de “no sé què em passa” vam trobar Cristina López Schlichting el dimarts (dia 20).

“Muy contentos, [...] por fin llegamos al segundo puesto [...]. Pero, el que ha perdido es Federico. O sea, realmente es una cosa tan, tan divertida que con ello, inevitablemente, tenemos que abrir esta tertulia [...]. Basta pulsar el ambiente en la calle y saber la expectación que ha generado nuestro programa de ‘La Mañana’ para saber que estos datos son una sencilla tontería.”

Pobra Cristina. Feta un embolic. Primer es felicita i agraeix als oients la pujada

i després desqualifica l'EGM per sentenciar –amb un argument d'allò més científic– que les dades referents a *La Mañana* no són certes. Sort que comptava amb les aportacions sempre brillants de Miguel Ángel Rodríguez (el recordeu? Aquell de: “*los catalanes acabaran jugando a canicas*”) que, ràpidament, va apuntar:

“...Y ahora tú me dices que es que Federico ha bajado: Ahí está el CAC [Consell de l'Audiovisual Català]. U os quita la audiencia o está fatal.”

Miguel Ángel Rodríguez. L'antic portaveu del president Aznar, sempre oportú, ha ficat cullerada en favor de la COPE.

Amb la pilota col·locada a la boca de la porteria, la Schlichting remata:

“Están muy nerviosos porque está subiendo una cadena que es libre y que no pueden –por mucho CAC– acabar con ella.”

I, mentre els acòlits feien aquest foc de camp (amb estètica de pira purificadora), què feia el líder, el far, la talaia? Doncs res d'especial, exercia de comunicador demòcrata i donava lliçons, tot comentant l'actualitat..., el que fa cada dia un líder. Vegem dimecres, 21 de desembre.

‘Federico a las seis’:

“¿Pero qué se creen que es la democracia? ¿Lo de Cataluña?... Que hoy aprueba, con el respaldo del PP una inquisición que va a decidir lo que es constitucional, lo que es verdad, lo que es mentira, todo según las extravagantes leyes morales del tripartito y del nacionalismo, que consiste en ‘yo hago lo que me da la gana y tú no tienes derecho a nada’ [...] ¿Por qué? Porque yo soy catalanista, separatista, patriota y tú eres un español y te jorobas.”

Naturalment, fa referència al CAC. Es veu que no els agrada...

Lluís Montserrat

Col·labora amb la família Brunetti i guanya una cartera encolxinada per a l'ordinador

Ajuda'ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Feu-les arribar a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o anxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la “treballia” (mitjà, data, secció, programa, autor...)

